

det muligt at udgaae de Tab, som der opstaaer for Nationaloeconomien i det Hele taget, naar man ved en uhenftigtsmæssig Fremgangsmaade, som tildeels fremkaldes ved en tvungen Beskatning efter Tid, gjør det til en Slags Nødvendighed for Brændevilnsbrænderen at bruge en mindre hensigtsmæssig Fremgangsmaade, hvorved der tages endeel af det kostbare Materiale, som benyttes. Endelig vilde man opnaae det, som er det Vigtigste, nemlig at gjøre Controllen med Afgiftens rigtige Erlægelse meget sikkrere end den nu er, idet al Control med Brænderierne, som skal beskattes paa den i Lovforslaget fastsatte Maade, og som ligge noget fjernt fra de controllerende Besjente, vil være forbunden med overordentlige Vanskeligheder. Den Fremgangsmaade, som her er valgt, og som er den samme, der hidtil har været anvendt i Brænderierne omkring paa Landet, den har vissefelig kun været tilstrækkelig for at forebygge Misbrug, fordi man har søgt den væsentligste Garanti i den Mand's Personlighed, hvem der var indrommet Tilladelse til at drive Brænderi. Men da i Fremtiden Tilladelsen dertil, som jeg strax skal komme til nærmere at berøre, vil blive lettere at erholde og almindeligere end hidtil, saa forsvinder for en stor Deel denne Garanti for Misbrug, som ligger i vedkommende Fabrikants Personlighed, og det bliver derfor saameget desvigtigere, at man skaffer sig anden fyldestgjørende Control. Den Indvending, som den ærede Finansminister gjorde imod strax at anvende dette Beskatningsprincip, var hentet fra Forholdene i Slesvig, hvor han antog, at det vilde have været vanskeligt strax at indføre en anden Beskatningsmaade end den valgte, efter som den hele Afgift i og for sig er ny; men det er dog klart, at versom den Beskatningsmaade efter Driftsplanen, som jeg har tilladt mig at berøre, i og for sig er hensigtsmæssig, og er den, som i og for sig virker mindst byrdefuldt og som er mindst generende for den hele Fabrikation, saa vilde

ogsaa vedkommende Producent, hurtigere have vænnet sig til at bære den, og mindst følt sig generet ved den. Om ogsaa Indførelsen i det første Dieblst ikke havde været ganske let, saa vilde man dog efter al Sandsynlighed meget hurtig have forsonet sig med denne i og for sig noget generende Afgift, og man vilde da paa een gang have gennemført Sagen fuldstændig, istedfor at dette nu kun kan skee ved en nye Lov, der vil være forbunden med de Vanskeligheder, som Overgangen fra eet Princip til et andet i en saadan Sag altid medfører.

Det Punkt i Sagen, som imidlertid aabenbart er Hovedspørgsmaalet, det er Kjøbenhavns Forhold. Da dette Spørgsmaal allerede er saa fuldstændig discuteret, saa skal jeg undgaae at indlade mig paa nogen videre Detail deraf, men blot tillade mig et Par almindelige Bemærkninger. I den Opsats, som er meddeelt Thinget af den ærede Finanzminister, er det angivet, at det Tab, som Finanzserne vilde komme til at lide ved de Foranstaltninger, som fra 7de October allerede ere traadte i Kraft for Provinds Kjøbstadernes Vedkommende, skulde beløbe sig til 60,000 Rbd. Denne Opgivelse er i og for sig ikke ganske rigtig, thi Tabet bliver aabenbart mindre, i det der fra disse 60,000 Rbd. for det Første maa trækkes hvad der vil indkomme for Beskatningen af Ribe og de blandede Districter, hvilket er calculeret til 10,000 Rbd., og derhos hvad der vil indkomme for Beskatningen af Bornholm og Læsø, som vil beløbe sig til circa 20,000 Rbd., og selv om man derfra vilde drage Renten af den Capital-i Obligationer, som er foreslaaet at skulle betales disse Landsdele til Erstatning, saa vilde der i alt Fald blive 10,000 Rbd. tilbage, saaledes at det hele Tab vil reducirer sig til 40,000 Rbd. Det er imidlertid i det Hele taget mindre væsentligt ved en saadan Calculé, om der er en Forskiel af 20,000 Rbd., da man dog altid bevæger sig paa et noget ubestemt Gebeet.